

Zoals de voorbije jaren werd ook dit jaar Kerstmis gevierd met een uitgebreid cultureel programma, dat door de kinderen werd gebracht.

Kerstmis in Sint Antonius-school

India is de geboorteplaats van vele godsdiensten, en religie speelt nog altijd een grote rol in het leven van de bevolking. Aangezien hier mensen met verschillende geloofsovertuigingen in dezelfde gemeenschap samenleven, geeft elke religieuze hoogdag aanleiding tot een feestelijke sfeer in de hele gemeenschap. Tot dusver was Kerstmis geen groot evenement in de streek van *Asmoli*, omdat daar heel weinig christenen leven. Maar sinds de oprichting van de *Sint Antonius-school* is de hele gemeenschap hier al veel beter op de hoogte van al wat te maken heeft met Kerstmis! De kinderen op school wachten dan ook met groot ongeduld op 25 december om dit feest te kunnen vieren.

Iets voor Kerstmis, nog in november, werd op school ook *Deepavali*, het festival van het licht gevierd. Hoewel *Deepavali* een Hindoeëfeest is, wordt het immers door aanhangers van alle andere godsdiensten ook gevierd!

We hebben in Noord India een strenge winter gehad dit jaar, met soms zelfs een temperatuur van slechts 0°C, zodat de school enkele extra vrije dagen moest inlassen.

Het nieuwe bouwproject vordert

Ik heb in België wel eens mensen ontmoet die zich zorgen maakten omdat hun kinderen in een klas met 25 leerlingen zaten. Zij vreesden dat de leerkrachten dan geen persoonlijke aandacht konden besteden aan hun kinderen. Het is natuurlijk zo dat wij heel gevoelig zijn voor de noden van onze kinderen en dat wij weten wat zij nodig hebben om zich volledig te ontplooiën. Wij die aan de andere kant van de aardbol proberen om de levens van de mensen hier ten goede te beïnvloeden in een land dat meer dan 100 jaar achterstand heeft, voeren hier ook een voortdurende strijd omdat wij niet alles precies zo kunnen doen als wij het graag zouden willen. Maar zoals het leven ons geleerd heeft, moeten wij sereen genoeg zijn om de realiteit te aanvaarden en moedig genoeg om te blijven doen wat nodig is en niet om te kijken.

Op de *Sint Antonius-school* zitten er gemiddeld 45 leerlingen in elke klas, wat in de Indiase context normaal is. Onze reden om dat aantal toe te laten is dat er zo veel kinderen in de dorpen wonen die onderwijs nodig hebben, en als wij niet zo veel mogelijk kinderen opnemen, dan worden die zeker ook niet elders toegelaten en vallen zij dus helemaal uit de boot. Tegelijk hebben wij wel geprobeerd om de grotere kwantiteit niet ten koste te laten gaan van de kwaliteit. Maar onze ervaring van de voorbije vier jaar heeft ons toch wel geleerd dat wij per

klas inderdaad beter minder leerlingen toelaten. Gezien de context leek ons de enige oplossing om de kwaliteit duurzaam te bevorderen, dat wij het aantal kinderen in de laagste klasjes beperken, en hen daarna, als ze een goede basis hebben gekregen, opnieuw in klassen met een grotere bezetting te plaatsen. Om dat te kunnen doen hebben wij echter meer klaslokalen nodig, meer leerkrachten, meer middelen...Vorig jaar beschikten wij over drie lege

De bouw van de uitbreiding van de school biedt werkgelegenheid aan vele dorpsbewoners.

lokalen, en daar hebben wij er drie aan toegevoegd waar kinderen met een achterstand worden geholpen. We hebben ook een nieuwe sociale assistent aangeworven die de ouders moet motiveren. Hoewel de meeste van hen ongeletterd zijn, zouden zij toch hun kinderen kunnen opleggen om hun huiswerk te maken en hun lessen te leren, maar volgens de heersende mentaliteit is het uitsluitend de plicht van de leerkrachten om te zorgen dat hun kinderen goed leren. Daar komt nog bij dat ons leerprogramma een hoog niveau betracht, en dat kost sommige kinderen veel moeite. Wij hebben ervoor gekozen om de lat hoog te leggen omdat onze leerlingen later terecht zullen komen in klassen waar ook kinderen zullen zitten die uit hoogstaande onderwijsinstellingen in de steden komen. In tegenstelling met de toestand in België is het in India immers zo dat alleen aan de jongeren die goed scoren op het centrale examen aan het einde van hun secundaire studies, een plaats aan de hogeschool of universiteit wordt aangeboden.

Op dit ogenblik zijn alle klaslokalen in het schoolgebouw volledig bezet. Tegen juli 2009 hebben wij minstens 3 bijkomende klaslokalen nodig. We hadden eerst voorzien dat ons nieuwe gebouw klaar zou zijn tegen 2010, maar in de huidige situatie kunnen wij niet anders dan sneller werken. Het nieuwe schoolgebouw moet de leerjaren huisvesten tot en met het twaalde (tot de leeftijd van 18) - zo'n 900 leerlingen. Als het helemaal af is, zullen wij op onze campus over een capaciteit van 1.500 leerlingen beschikken !

CCP 000-3000291-81 (Fiscaal attest, 30€ min.)

Werk der broden vzw, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat.

<http://www.WerkDerBroden.org>

Verantwoordelijk uitgever : M. Valentin, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat

Nieuws uit Kahuchuan, Orissa

Hoewel Orissa vorig jaar werd overspoeld door een golf van vreselijke terreur, werd 2008 toch een jaar van hoop voor de stammen in Kahuchuan. De mensen in die streek wilden allang graag hun kinderen naar secundaire scholen kunnen sturen na de basisschool, en dat behoort nu eindelijk tot de mogelijkheden ! Op 2 april 2008 werd de school *Vidya Jyoti* (*Vidya* betekent 'onderwijs', *Jyoti* betekent 'licht') opgericht in dit dorpje, dank zij het Werk der Broden ! Dit is een echte mijlpaal in het leven van de mensen in deze omgeving.

Sommigen van u herinneren zich misschien nog dat wij in een van onze eerdere nieuwsbrieven gesproken hadden over een nieuw project van ons om een basisschool uit te breiden in Kahuchuan, een dorpje in Orissa. De vernieuwde school is vorig jaar van start gegaan en de kinderen die uit de 5de klas kwamen kunnen daar nu ook de 6de en de 7de klas (11- en 12 jarigen) in hun dorpschool afmaken. De kinderen die daar school liepen konden vroeger toch niet naar het secundair omdat er in de wijde omtrek geen secundair bestond, en er waren haast geen kinderen die naar de stad trokken om daar naar een secundaire school te gaan, want dat is te ver en te duur voor de dorpsbewoners.

Hoewel de streek van Kahuchuan niet rechtstreeks is geraakt door de rellen in Orissa, leefden de mensen hier toch ook in angst omdat ze vreesden dat de terreur zich ook zou uitbreiden tot in hun omgeving. *Pater Benny*, de verantwoordelijke voor ons project en voor de katholieke missie in Kahuchuan houdt ons voortdurend op de hoogte van het laatste nieuws in de wijde omgeving. Op dit ogenblik is alles rustig in Orissa en lijden de mensen niet langer onder dit trauma.

